

Politidirecteuren her i Kjøbenhavn. Jeg vil dog for det Første paa Justitsministerens Begne udtale en Anerkjendelse af den ærede Forespørgers Øtring om, at han betragtede det som noget Fortjenstligt, at der saa hurtig efter, at Sagen havde været for her i Thinget, var givet Ordre til at optage Forhør. Naar han meente at kunne svække det Fortjenstlige heri ved at gjøre opmærksom paa, at han fandt det besynderligt, at et saadant Forhør ikke blev beordret foretaget af en Anden end et Medlem af Criminal- og Politiretten, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at ved denne Ret er den ene Forhørsdommers Stilling overfor den andens fuldstændig uafhængig, forsaavidt de hver have sit Criminalkammer. Jeg troer ikke, at man med Føie kan sige, at den ene Criminalretsassessor hænger mere sammen med den anden — om jeg maa bruge dette Udtryk — end den ene Underretsbetjent hænger sammen med den anden. Den ærede Forespørger erklærede, at han vilde have været tilfreds, naar det havde været en Sættedommer, der havde optaget dette Forhør; men hvorledes tages da Sættedommere, naar der skal bruges saadanne? Man tager en Radsbetjent. Det var derfor neppe med Føie, naar den ærede Forespørger syntes at reise en Anke mod det optagne Forhør derfra, at det var beordret optaget efter Politidirecteurens Foranstaltning af et Medlem af Criminal- og Politiretten. — Dernæst maa det være mig tilladt at gjøre opmærksom paa et enkelt Punkt, det, der angaaer den meget omtalte Snekfermester Rasmus Sjørgensens Arrestation i sin Tid. Dette Punkt berørte den ærede Forespørger ikke synnerligt, og det maa derfor være mig tilladt at fremhæve, at denne Mand, som man meente havde paadraget sig sin Hælsot ved den Behandling, han havde lidt i Arresten, nemlig derved, at han skulde have været udsat for Kulde og ikke have faaet tilstrækkelige Værmingsmidler, blev i 1857, som det fremgaaer af det Aftryk af Forhørerne, som Justitsministeren har ladet omdele i en tidligere Samling, paa Sessionen kasseret for Driftshyge; han stod dengang i Sprullen. Altsaa maatte han dengang have haft denne Svaghed, og den Behandling, han senere har lidt, kan neppe

have været saa uheldsvanger, at han der skulde have paadraget sig Hælsoten; thi saa var det ikke rimeligt, at han havde holdt saa længe ud og befundet sig saa vel, som nogle af hans Slægtninge paa Samsø have erklæret, at han senere gjorde. At hans Sygdom ikke stod i Forbindelse med Opholdet i Arresten, derom vidner Districtslægens Erklæring, at han var død af Mæslinger. Jeg fremhæver kun dette Moment, for at bede det høie Thing om at være opmærksomt paa, at det, hvordan man end vil bedømme Sagen, og hvor nøie man end vil gaae den igjennem, dog vistnok er Tilfældet, at den ærede Forespørgers tidligere Fremstilling af den Behandling, som Rasmus Sjørgensen skulde have lidt, har været objectivt overbrevet. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den ærede Forespørger har været fuldt overbevist om, at hans Fremstilling var rigtig, og at han med Hensyn til de Oplysninger, han kom med idag, har den samme Overbevisning. Subjectivt taget troer jeg ikke, at der er noget Overbrevet derved, men objectivt troer jeg, at Enhver, der uden forudfattet Mening læser disse Forhør igjennem, maa erkende, at hans Fremstilling har været objectivt taget, urigtig. Jeg antager ikke, at Justitsministeren har taget fejl, naar han har næret den Ansættelse, at et væsentligt Motiv for Vedtagelsen af den motiverede Dagsorden, i Anledning af hvilken Forespørgselen nu idag er stillet, var det, at man troede, at Fremstillingen af den Behandling, som den Paagældende skulde have lidt, ogsaa var objectivt rigtig. Justitsministeren havde saameget mere Grund til at troe, at dette var det virkelige Motiv, som der var flere Medlemmer af Forsamlingen, der dengang afholdt sig fra at stemme, og som netop angav som Grund dertil, at de factiske Forhold nøiere maatte oplyses, inden de turde udtale nogen Dom over Sagen. Da nu strax efter disse Forhør bleve optagne og det derunder oplystes, at Fremstillingen var overbrevet, har Justitsministeren formæntlig ogsaa i den Omstændighed, at det synlige Motiv for Tilslutningen til den motiverede Dagsorden senere var blevet rokket, haft Grund til ikke at tage Sagen saa forstrækkeligt alvorligt, det vil sige, paa den Maade alvorligt, at man gav sig til at fore-